

5 spørsmål: Anita Killi

Norskanimasjon.no stiller 5 spørsmål til sentrale aktører i det norske animasjonsmiljøet. Nå har turen kommet til Anita Killi som svarer på tiltale fem ganger på rad.

Anita Killi er blant landets mest særpregede filmskapere. Med en utdanning som kombinerer grafisk design og illustrasjon fra Kunsthøgskolen i Oslo med animasjonsutdanning fra Høgskulen i Volda, og en solid dose inspirasjon fra filmskapere som Yuri Norstein, har Anita Killi jobbet frem en stil som er karakteristisk samtidig som den er universelt appellerende. I en tid hvor digitale verktøy har blitt en rådende trend i animasjonsbransjen, vinner Killi frem med filmer hvis visuelle uttrykk understreker at det er mennesker og ikke maskiner som står for utformingen.

Som kortfilmskaper er Killi blant de mest bejublete i Norge. Da hun lanserte *Tornehekken* i 2001 ble filmen den mestvinnende norske film påfølgende år med et tyvetalls priser i inn- og utland. Også Killis seneste kortfilm

Sinna mann (2009) har gjort seg sterkt bemerket i festivalsammenheng og har så langt sanket priser fra Grimstad og Fredrikstad, via Chicago, til San Sebastian og Clermont-Ferrand. I skrivende stund er

Sinna mann den eneste norske kortfilmen som er plukket ut for deltakelse i verdens mest prestisjefylte festival for animasjonsfilm i Annecy, Frankrike og filmen har nettopp vunnet publikumsprisen på animasjonsfestivalen i Stuttgart.

Anita Killi vokste opp i Ski i Akershus, men allerede som 17-åring ytret hun ønske om å overta onkelens gårdsbruk på Dovre. Etter endt utdanning fikk hun det som hun ville og driver nå gårdsbruk med kuer og animasjon. Animasjon er tidkrevende, men legger man til gårdsbruk og fire barn, er det forståelig at Killi brukte seks år på å ferdigstille

Sinna mann. Med tidsbruken i betraktning har Killi konkludert med at filmene hennes må ha et vettugt budskap slik at det føles riktig å bruke år på å skape noen få minutter film. Det vettuge budskapet i kompaniskap med et særpregede fingeravtrykk er noen av faktorene som har gjort [Trollfilm](#) på Dovre til en kunstnerisk suksess.



Vi har stilt Anita Killi 5 spørsmål:

1. Hvordan står det til og hva jobber du med nå?

Jeg har det bra, og trives med våren. Nå er det gått ett år siden filmen *Sinna mann* ble ferdig. Den brukte jeg seks år på (i samme periode fikk jeg barn nr tre og fire) og det har blitt mye søknadskrivning siden, som blant annet har resultert i statens arbeidsstipend. Så mye av min arbeidstid nå skal jeg bruke på å finne nye arbeidsmetoder, utvikle meg selv og nye prosjekter til Trollfilm AS. Jeg har også sagt ja til å være med på å utvikle animasjonsfilmen *Prima Ballerina* for Zentropa Norge, som skal animeres hos Studio Baestarts i Ungarn, via Ginger Gibbons i London, med regi fra Dovre...

2. Hvordan er det å jobbe med animasjon i Norge for tiden?

På Dovre er det godt å jobbe med animasjon, og jeg har inntrykk av at det funker veldig bra mange andre steder også ;-). Jeg har ikke den store oversikten, men har en fornemmelse av at det er både flere serier og helaftens filmer på trappene, og det er jo spennende, selv om jeg håper at satsingen på animert kortfilm ikke stopper opp. Norske kortfilmskapere har utmerket seg internasjonalt mange ganger, og det er vel blant annet takket være den muligheten vi i Norge har for å få kortfilmstøtte, selv om det aldri er nok! Kanskje det er av økonomiske årsaker at flere tenker helaftens film, der det er større muligheter for internasjonalt samarbeid og tilgang på flere pengesekker.



3. Hvilke filmpolitiske grep ville du gjort for å styrke animasjonen i Norge?

Jeg skulle gjerne ha sagt at dette vet jeg mye om, og ha en hel del lure svar. Det har jeg ikke, da jeg i for liten grad har engasjert meg i filmpolitisk arbeid. Jeg har mer høstet av andres ståpåvilje... Denne ståpåviljen burde virkelig ha vært sponset av staten - spesielt Foreningen for Animert Film med Frame by Frame (Jippy! Kjempebra opplegg, men mange skjønner ikke alt de går glipp av ved ikke å ta turen. Billig er det også... Håper også flere melder seg for å hjelpe til med neste års Frame by Frame. Mikrofilm har gjort en kjempeinnsats, men vi kan ikke ta for gitt at dette fortsetter uten nye krefter. Vi glemte å skåle for dem og rope hipp hipp hurra under årets Frame by Frame). Også Fredrikstad Animation Festival ville jeg ha gitt masse penger, da dette er to virkelig viktige møteplasser for animasjonsmiljøet i Norge.

Uansett ser jeg på det som viktig at animatører er tilknyttet organisasjoner som Filmforbundet og Grafill (sistnevnte har egen animasjonsgruppe, men for å stå sterkere må de ha medlemmer. Filmforbundet burde ha en sterk animasjonsgruppe). Jeg synes at gjengen bak norskanimasjon.no har tatt grep om flere viktige saker, og ønsker at det blir øremerket bevilgning til slikt arbeid, som gagnar oss alle.

Tidligere var jeg ofte på studiekurs for animatører i regi av Statens studiesenter for film på Filmens hus. De forskjellige kursene ble til etter forespørsler fra bransjen, og de var sponset. Dette var veldig bra, og jeg kunne ønske noe tilsvarende kanskje i samarbeid med Fredrikstad Animation Festival.

Jeg vil også anbefalt en egen filmpott, og mer penger til animert kortfilm, da jeg synes at kortfilm bør kunne ha livets rett også økonomisk. Animasjonsfilm skiller seg såpass mye ut fra annen filmproduksjon, derfor skulle vi også gjerne hatt øremerket midler til animert opplæring i alle ledd, for å kunne følge utviklingen på toppnivå til å fortsette å jobbe med serier og langfilmer.



4. Hva inspirerer deg?

Filmskaperen [Harv Botstein](#) viktigste inspirator, siden jeg så hans filmer første gang i 1989. Jeg ble hekta på multiplananimasjonsteknikken, og er det fortsatt. Ellers er det opplevelser og inntrykk som gir meg nye tanker... god design... Frame by Frame, å møte andre i bransjen. Jeg har alltid opplevd animasjonsfilmfolk som rause og villige til å dele både ideer og kunnskap, filmfestivaler... originale historier. Jeg liker spesielt godt å lese gode illustrerte barnebøker, synes vi har mange dyktige illustratører i Norge, og kunne godt tenkt meg å se flere av disse med animasjonsdesign i fremtidige prosjekter. Synes det er ekstra inspirerende å se filmer som ikke er dataanimert, og tror og håper utviklingen også gir plass for "håndlagede" annerledesfilmer fremover.

5. Hva byr fremtiden på?

Gleder meg i grunn til at barna blir større slik at jeg kan jobbe mer, lære mer og farte mer. Personlig håper jeg på å kunne jobbe videre på "gamlemåten" med et noe rufsete uttrykk, selv om jeg nok innser at den digitale verdenen også en dag vil innhente meg. Det spennende blir hvordan dette lar seg kombinere, og hvem fremtidige samarbeidspartnere blir på dette feltet og andre ting. Hvis jeg får muligheten til å jobbe med større prosjekter (les helaftensfilm), så synes jeg også det hadde vært spennende å prøve å få til hele produksjoner på Dovre!

Jeg føler vel at jeg er på vei ut av skapet, (eller fjøset...) og er selv veldig spent på tiden fremover... i et animert Norge i rivende utvikling... Burde ikke en ny Amanda for animert film, komme før en Amanda for spesialeffekter!? Sannsynligvis fordi animerte folk er skikkelig trivelige, jobber masse, tjener ofte lite og har ikke tid til å rope høyt ut om hvor viktige vi er og arbeidet vårt er.

Publisert 11. mai 2010

Relaterte artikler:

[5 spørsmål: Lasse Gjertsen](#)

[5 spørsmål: Rune Spaans](#)

[5 spørsmål: Hanne Berkaak](#)

[5 spørsmål: Kajsa M. Næss](#)

[5 spørsmål: Rasmus A. Sivertsen](#)

[5 spørsmål: Kristian Hammerstad](#)

[5 spørsmål: Endre Skandfer](#)

[5 spørsmål: Eric Vogel](#)